

Proč vyjít, když je všude tolik potřeb

Symon, David. 2026. 'Proč vyjít, když je všude tolik potřeb'. *Nehemia Info* (3): 4-5.

„Proč vyjít na misii do zahraničí, když je u nás v České republice stále tolik potřeb?“ Častá otázka. Aktuální otázka. Legitimní otázka. Občas ji zaslechnu přímo, nicméně většinou ji spíše vycítím jako nevyřčený postoj v pozadí.

Divoký duchovní západ u nás doma

Sám patřím do tábora nadšenců pro misii, ale naprosto chápu stanovisko, že i u nás doma je práce víc než dost. S rodinou žijeme na pomezí západních a středních Čech v oblasti, která má k takzvanému „biblickému pásu“ velmi daleko. Připomíná spíše duchovní divoký západ. Pohled do statistik v okolních obcích ukazuje, že aktivních věřících je zde poskrovnu. Vlivem imigrace z posledních let sice v regionu přibyli pravoslavní věřící, ale třeba v naší vlastní vesnici jsme se s katolíky nebo dalšími protestanty zatím osobně nepotkali.

Místní lidé přitom nejsou úplně nevěřící. V něco věří (tak jako mnoho Čechů), jen ne v osobního Boha, který je miluje. Nedávno jsme doma začali vést skupinku a začátky jsou velmi pozvolné. Pokud tedy někdo mluví o tom, že v České republice jsou obrovské duchovní potřeby, stoprocentně mu rozumím. Sám to kolem sebe hmatatelně cítím. Potřeby tu prostě jsou, o tom žádná.

Biblický mandát k překročení vlastního stínu

Proč tedy vůbec myslet na mezinárodní práci? Proč směřovat své modlitby, finance a lidské kapacity k jinému národu, než je ten náš? Asi by stačila jednoduchá odpověď z nedělní školy: „Protože Ježíš“ nebo „Říká to Bible“. A je to svým způsobem pravda, Boží srdce tluče pro národy. Proč tedy o mezinárodní a mezikulturní práci přemýšlet? Protože o ní takto přemýšlí a vždy přemýšlel sám Bůh.

Otázku „Proč vyjít, když je tady tolik potřeb“ otevřel jeden z řečníků na naší misijní konferenci *Za Horizonty*, kterou jsme jako Nehemia pořádali 15.-17. května 2026 v Brně. Podobně jako další řečníci, Eugene Bach a Leoš Cásek, byl i Mike Jones autentický a na nic si nehrál, nestavěl se do role duchovního superhrdiny, ale upřímně sdílel své zkušenosti z misijního pole v Turecku. Účastníky konference vybízel k tomu, aby si v Bibli všímali klíčových pasáží i těch, kdy se Bůh vztahoval k jiným národům, přestože v samotném Izraeli bylo v té době vždy hodně potřeb:

- **Genesis 1,28** – Naplňte zemi
- **Genesis 12,3** – Skrze tebe přijde požehnání všem národům země
- **Izajáš 49,6** – Učiním tě světlem pohanům
- **Daniel 6,25–28** – Prohlášení krále Daria, aby všichni poddaní uctívali Boha Židů
- **Knihy Jonáš** – Bůh se obrací k pohanskému Ninive
- **Lukáš 4,25–28** – Ježíš rozhněvá Židy příběhem o Námánovi a vdově ze Sarepty
- **Matouš 28,19** – Ježíš říká: „Jděte“

- **Skutky 10** – Petr překonává svou vlastní xenofobii
- **Matouš 24,14** – Evangelium bude kázáno všem národům, a pak přijde konec
- **Zjevení 7,9** – Závěr celého misijního příběhu

Zápas, jehož výsledek už známe

Mike pochází z Anglie, takže pro ilustraci přirozeně použil příměr z fotbalu: „Když se díváte na fotbalový zápas ze záznamu, víte, jak dopadne. I když váš tým v poločase prohrává 0:3, jste v klidu, protože víte, že nakonec vyhraje 4:3. Stejně je to v misii. My ten výsledek známe dopředu.“

Stačí si otevřít Zjevení 7,9: „*Potom jsem uviděl, a hle, veliký zástup, který nikdo nemohl spočítat, ze všech národů, kmenů, jazyků a z každého lidu, jak stojí před trůnem a před Beránkem.*“ Misie nakonec dopadne dobře. Bůh své dílo dokončí bez ohledu na to, zda se zapojíme, ale nám tu možnost nabízí. Má srdce pro národy a přivede si je k sobě.

Zhasnutý stadion a padesát svíček

Mike hned navázal dalším obrazem. Představte si stadion naplněný zhruba dvaceti tisíci lidmi. Každý dostane u vchodu otázku: „Následuješ Ježíše jako svého Pána a Spasitele?“ Kdo odpoví ano, dostane do ruky svíčku. V jednu chvíli se na celém stadionu zhasnou světla a zazní výzva: „Teď rozsviňte svíčky.“

Pokud by na stadionu seděli Češi, rozsvítilo by se zhruba padesát svíček. Padesát lidí, kteří mohou ostatním ukázat světlo a cestu k únikovému východu. Je pravda, že u nás není mnoho opravdových následovníků Ježíše. Nicméně v průběhu života se zde pravděpodobně každý člověk s nějakým křesťanem setká. Navíc máme Bibli v mnoha překladech, kvalitní internetové zdroje, církve v každém okresním městě a připomínky víry v podobě křížků a kapliček u silnic. Kdo chce hledat, má kde hledat.

Vraťme se ale na stadion a naplníme ho náhodným vzorkem lidí z Turecka. Po zhasnutí světel se rozsvítí pouhé dvě svíčky. A pozor: o třicet let dříve by se stadion musel naplnit pětikrát, aby se rozsvítila jedna jediná! Realita je taková, že devět z deseti muslimů se za celý svůj život osobně neseťká s jediným následovníkem Ježíše Krista. Zatímco v zemích jako Velká Británie mají muslimské komunity poměrně vysokou šanci praktikující křesťany potkat, na světě jsou stále oblasti, kde lidé evangelium neslyšeli ještě vůbec. Místa, kde nikdo nikdy neslyšel ani jméno Ježíš. Mnohde se k tomu přidávají obrovské materiální potřeby v oblasti zdravotnictví, vzdělávání a rozvoje společnosti.

Misie pro každého z nás

Takže proč jít k jiným národům, když je u nás tolik potřeb? Faktem je, že většina lidí z české církve zůstane doma. Samotné vyjít se bude vždy týkat menšího počtu lidí, kteří vnímají specifické Boží volání do misie. My ostatní je však můžeme podporovat modlitebně, finančně i prakticky. Naladění na Boží srdce, které tluče pro národy, totiž můžeme mít všichni. Na konci příběhu budou před Bohem shromážděny všechny národy, kmeny a jazyky. Je důležité vidět v Bibli, co Bůh říká, a zaměřit se na službu národům.

Proto v Nehemii pomáháme.

Proto v Nehemii mobilizujeme.

Proto v Nehemii vysíláme.

A moc vám děkujeme, že v tom stojíte s námi!